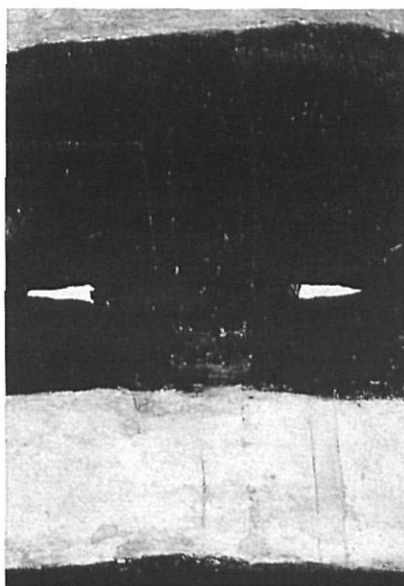

L'art de Guinea Equatorial

El 7 de setembre, al Museu d'Art de Girona, es va inaugurar l'exposició que duu per títol «Memòria i desconcert. L'art a Guinea Equatorial», que romandrà oberta al públic fins al 12 de gener de 2003.

L'exposició ofereix la possibilitat de conèixer una mostra d'obres d'art i objectes diversos de Guinea Equatorial i també d'assistir a diverses conferències que, des d'una perspectiva artística o bé des d'un discurs més antropològic, sens dubte contribuiran a la comprensió i valoració de la mostra.

L'exposició, dividida en dues sales, és reduïda. A la primera sala es recull una petita mostra d'objectes artístics tradicionals, la majoria del segle XIX i la primera meitat del XX, un moment de la història de Guinea en què la influència d'Occident era mínima. Els 25 objectes que s'hi apleguen són heterogenis: des d'una col·lecció de màscares de ball i d'escultures tallades en fusta fins a instruments musicals, bastons de comandament i altres objectes quotidians. Les obres exposades ens poden aproximar a un moment en què la producció artística tenia un paper ben definit en les seves societats. Més enllà de la seva innegable bellesa, les talles *fang*, les escultures *ndoue* o els bastons de comandament *bubi* són dipositaris d'un simbolisme que sovint se'n escapa. A diferència de l'art contemporani, centrat en l'artista i que valora sobretot l'expressió de la seva individualitat, l'art tradicional tenia assignada la funció de representar l'ideari social. Era un art

posat al servei del col·lectiu a qui anava adreçat. Per això les dues conferències que aniran a càrrec d'antropòlegs poden contribuir a entendre unes obres que només recuperen la plenitud del seu significat si s'integren en el context social i cultural que les va veure néixer.

A la segona sala s'apleguen obres realitzades per artistes guineans actuals. Altra vegada, les obres exposades són heterogènies: des de pintures i talles més o menys inspirades en la tradició, fins a fotografies i diapositives que ens aproximen a la Guinea actual. Si el títol de l'exposició parla de «desconcert» no és per casualitat: les produccions artístiques contemporànies ens mostren els dubtes i les dificultats dels artistes guineans per produir un discurs actual, sense haver de renegar de la seva identitat. D'aquí el sincretisme i la tensió entre tradició i modernitat. Sens dubte sincretisme, dubtes i tensions dels artistes guineans són un reflex dels mateixos dubtes i tensions que viu la seva societat... Però també la nostra:

perquè en un món globalitzat tots estem abocats a reflexionar sobre la nostra identitat i a trobar un equilibri entre el passat i un futur ple d'incerteses. Per això és molt encertada la cita de Leoncio Evita que es reproduceix a la paret d'una de les sales: «La civilització que tant desitgem és com una torxa; il·lumina molt, però crema tot el que troba al seu pas».

Carles Serra i Salamé

Un festival amateur molt professional

Una quinzena de grups de teatre, dansa i música van participar, del 10 al 14 de setembre, a la tercera edició del Festival Internacional de Teatre Amateur de Girona, FITAG 2002, organitzat per la Diputació de Girona amb el suport de l'Ajuntament de Girona i la col·laboració d'altres institucions i associacions.

La tercera edició d'aquest festival biennal va ser tot un èxit ja des de la seva sessió inaugural, la nit de l'11 de setembre, en què l'estrena de *Mougli. L'altra història de les terres verges* va omplir totalment l'església de Sant Domènec. Era també un important salt endavant per a la consolidació del festival, ja que es tractava de la seva primera producció pròpia: un ambiciós muntatge semiprofessional —si més no pel que fa a la direcció i els mitjans tècnics—, amb una escenografia molt acurada i un gran treball per part dels actors, aficionats però molt conscients de la seva responsabilitat.